

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

73. Hovs kyrka, Göstrings hd.

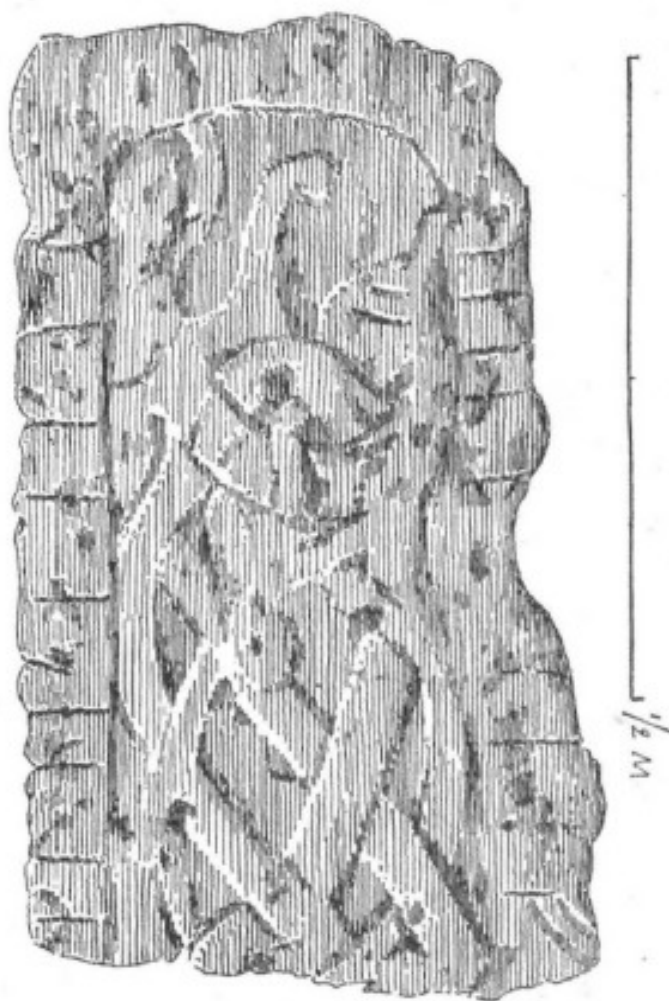
Pl. XXIV. Fig. 2.

Litteratur: W. 158; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 124 nämnd; *Reseber*. 1861, s. 117, teckning; C. F. Norden-skjöld, *ÖFT*. I, s. 75, teckning; 1870, s. 31, teckning pl. IV; teckning av L. F. Wiede i vitterh., hist.- och antikvitetsakad. saml.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 5, teckn.

Runstenen är en åt ena sidan avsmalnande kalkhäll, som ligger som golvsten i vapenhuset. Längden är 76 cm, bredden i storändan 60 cm, i lilländan 50 cm. Slängans bredd är 9 cm.

Kalkhällen utgör lilländan av en runsten. Inskriftens början och slut har befunnit sig på storändan och saknas nu.

Det första ordet i behåll har varit [ku]ml, varav ml äro i behåll men 2 cm nedtill av m och 1,5 cm av l bortnötta. I pesa är staven på p borta nedom kännestreckket, e har

2. Ög. 73. Hov.

tydlig prick, på **s** är mellanstreckket mycket svagt och nedre staven borta. Prep. är troligen **ifir**, ehuru på första runan en grop finnes, som ser ut som en prick, på det andra **i**, 7 cm nedifrån, finnes inga kännestreck; runan har snarare varit **i** än **t**, ty om den varit **t**, borde spår synas av vänstra kännestreckket. På **r** saknas övre staven. Med det följande kolon är inskriften slut på stenens västra sida. Kortsidan har icke haft någon inskrift.

Östra sidans första ord synes hava varit **suein**; av **s**, som varit vänderuna, finnes nedre knäet i behåll; av **u** finnes 2 cm av staven upptill som en skugga, 1 cm på mitten och 1 cm av kännestreckket ett par cm nedom toppen mycket svagt; på **e** finnes en grop omkring pricken, **i** är synlig 5,5 cm nedifrån, **n** fullt klar. Av det följande kolon tyckes nedre pricken bevarad.

Det följande ordet har utgjorts av fyra runor: den första har varit **þ**, varav staven är i behåll samt 3 cm av kännestreckket uppifrån och 1 cm nedifrån. Runan **þ** synes icke kunna hava varit **b**, då kännestreckets båge är så vid upptill; man må dock jämföra **b** i **halbi** Ög. 74. Av ordets andra runa synes blott en del av staven under förstoring på fotografien. På stenen ses ingen runa, men en sådan måste ha funnits på ett ställe, där stenens yta är förstörd genom en grop och kanten har en djup inskränning genom att ett stycke bortslagits. Den tredje runan tyckes ha varit **† n**, vars kännestreck antagligen funnits 4 cm nedifrån, eller ock **† o**, enär en gropighet finnes 2 cm därunder, som kunde vara lämning av ett kännestreck, och dessa gropigheter sammanbindas av ett tydligt stycke stav. Ordets sista runa är en stav 8 cm uppifrån, som måhända visar spår av kännestreck till **n**.

Efter ett tydligt kolon slutar inskriften med ett tydligt **f**, varav dock 1907 övre staven och roten av övre kännestreckket saknas.

Av inskriften äro alltså 20 runor helt eller delvis i behåll:

— ml : þesa : ifir : suein : þ^o-ni : f
 5 10 15 20

Då sista runan **f** säkerligen är den första i ordet fader, hava de två föregående rungrupperna troligen utgjort faderns namn, antingen de två delarna av en sammansättning, ***svein : bion** (?), skilda av kolon, eller namnet Sven jämte ett öknamn.